

Οικ. Πατριάρχης από Λιθουανία: Ιστορικό καθήκον της Μητρός Εκκλησίας να φροντίζει αδιάληπτα τους Ορθοδόξους που έχουν ανάγκη

[Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Την Κυριακή 7 Ιουνίου, οι πιστοί της Εξαρχίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου στη [Λιθουανία](#), καθώς και επίσημοι προσκεκλημένοι, προσευχήθηκαν μαζί με τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο κατά τη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στον Ι. Ναό Αγίας Τριάδος Βίλνιους.

Κατά την [ομιλία του](#), στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Παναγιώτατος παρουσίασε στους πιστούς τον νέο του Έξαρχο στη Λιθουανία, **Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ταμισού κ. Πανάρετο.**

Υπενθυμίζοντας τον λόγο του Αποστόλου Παύλου: «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος» (Γαλ. 3:28), ο Οικουμενικός Πατριάρχης επεσήμανε ότι ο νεοδιορισθείς Πατριαρχικός Ἐξαρχός του στη Λιθουανία «καλείται να ενσαρκώσει ακριβῶς αυτή την απαιτητική εκκλησιολογία της θυσίας και της λειτουργικής ενότητας».

«Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ταμισού κ. Πανάρετος», συνέχισε, «αναλαμβάνει μια δύσκολη και ουσιαστική διακονία. Η αποστολή αυτού του εκλεγμένου Ιεράρχη του Οικουμενικού Θρόνου ανταποκρίνεται πλήρως στο ιστορικό καθήκον της Μητρὸς Εκκλησίας: να φροντίζει αδιάλειπτα τους Ορθοδόξους που έχουν ανάγκη, παρέχοντάς τους πνευματική τροφή, όπου και αν βρίσκονται».

Επίσης, ο Παναγιώτατος έκανε ειδική αναφορά στην πολυετή και καρποφόρα διακονία του Θεοφιλεστάτου στο Ιερό Κέντρο της Ορθοδοξίας, τονίζοντας τα πολλά προσόντα και χαρίσματα που διαθέτει. «Η βαθιά και άρτια γνώση της ρωσικής γλώσσας, καθώς και η ικανότητά του να τελεί τις ιερές ακολουθίες στην παλαιά λειτουργική σλαβονική γλώσσα και σύμφωνα με το σλαβικό Τυπικό, αποτελούν γέφυρα παρηγοριάς και δίαυλο κοινωνίας για ένα πολυγλωσσικό και βαθιά πληγωμένο ποίμνιο των χωρών της Βαλτικής», ανέφερε μεταξύ άλλων.

Παρατήρησε, εξάλλου, ότι ζούμε εξαιρετικά ζοφερές ημέρες, κατά τις οποίες συχνά φαίνεται πως εξαντλείται ακόμη και η ίδια η ανθρώπινη λογική. «Πάσχοντες άνθρωποι, ολόκληρα πλήθη αδελφών μας προσφύγων», επεσήμανε, «καταφεύγουν ανήσυχια σε αυτή τη φιλόξενη γη, προερχόμενοι από την αιματοβαμμένη Ουκρανία και από άλλες δοκιμαζόμενες σλαβόφωνες χώρες, επιχειρώντας να ξεφύγουν από τον κυκεώνα του παραλόγου. Στα σώματα, στα βλέμματα και στη σιωπή τους φέρουν ανεξίτηλα τα σημάδια της βίαιης εκρίζωσης, της ακραίας αβεβαιότητας και της άμεσης αντιπαράθεσης με τον θάνατο. Αναζητούν ανήσυχια ένα κομμάτι ψωμί — τον άρτο της ειρήνης — και έναν τόπο όπου θα μπορέσουν να σταθούν με ασφάλεια.

Ελπίζουν να δουν το πρόσωπο ενός αληθινού πνευματικού πατέρα και όχι ενός απομακρυσμένου διοικητικού παράγοντα· ενός υπηρέτη του Υψίστου, ο οποίος θα σκύψει πάνω από τον πόνο τους, θα αφουγκραστεί τη σιωπηρή οδύνη τους και θα απευθύνει λόγο παρηγορητικό και θεραπευτικό στη γλώσσα των προγόνων τους – όπως καλύτερα τον κατανοεί η ψυχή. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο τούς απλώνει μια αγκαλιά αγάπης με το εύρος που του υπαγορεύει η αιώνια παράδοσή του. Εμπιστεύεται τον Έξαρχό του σε αυτούς τους πάσχοντες ανθρώπους, ώστε να ποιμάνει τον λαό που του ανατέθηκε με μεγάλη σοφία και υπομονή. Στα ζοφερά πρόσωπα των προσφύγων αναγνωρίζει αδιάλειπτα το πάσχον, σταυρωμένο Σώμα του ίδιου του Κυρίου Ιησού Χριστού. Πορεύεται πραγματικά μαζί με όσους βιώνουν τον πόνο του διωγμού, έχοντας πάντοτε ως πυξίδα τον λόγο του Κυρίου: “εί έμέ

ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν” (Ιω. 15,20).

Γνήσιο και ιδιαίτερα ευαίσθητο τέκνο της Μεγάλης Εκκλησίας, αναθρεμμένο ευσεβώς από τις καθαρές πηγές της πνευματικότητας του Φαναρίου, ο Επίσκοπος Πανάρετος διατηρεί αυτή την οικουμενική συνείδηση. Πρόκειται για μια ανοιχτή εκκλησιαστική συνείδηση, η οποία από τα πρώτα βήματα της ιερατικής του πορείας παραμένει μακριά από εθνικιστικούς διαχωρισμούς και άγονους εθνοκεντρικούς περιορισμούς, διαφυλάσσοντας την αδιαπραγμάτευτη υική αφοσίωση προς τον Αποστολικό και Οικουμενικό Θρόνο».

Μετά την ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχου, ο Θεοφιλέστατος κ. Πανάρετος αντιφώνησε καταλλήλως, τονίζοντας μεταξύ άλλων ότι «το Οικουμενικό Πατριαρχείο δεν έρχεται για να διχάσει, αλλά για να ενώσει. Δεν έρχεται για να εξαλείψει άτομα και λαούς, αλλά για να τους οδηγήσει στην κοινωνία του Αγίου Πνεύματος. Έρχεται για να θεραπεύσει μέσω της διακονίας και της ποιμαντικής φροντίδος». «Στο πρόσωπό σας», επεσήμανε, απευθυνόμενος στον Παναγιώτατο, «οι Λιθουανοί Ορθόδοξοι πιστοί βλέπουν σήμερα την στοργική παρουσία της Μητρός Εκκλησίας - της Εκκλησίας που δεν ξεχνά κανένα από τα παιδιά της, όσο μακριά κι αν βρίσκονται».

Στη Θεία Λειτουργία παρέστησαν, πλην των πολυαρίθμων Ορθοδόξων, ο Σεβ. ΡΚαθολικός Αρχιεπίσκοπος Βίλνιους κ. Gintaras Grušas και ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος κ. Georg Gänswein, Νούντιος του Βατικανού στις τρεις Βαλτικές χώρες, καθώς επίσης και οι Εξοχ. Πρέσβεις της Ελλάδος, της Μολδαβίας, της Ρουμανίας και της Ουκρανίας.

Εν συνεχεία, ο Παναγιώτατος ευλόγησε την εόρτιο τράπεζα της Κοινότητας.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, ο Παναγιώτατος, με την τιμία συνοδεία του, πραγματοποίησε εθιμοτυπικές επισκέψεις στις Πρεσβείες της Τουρκίας και της Ελλάδος, όπου τον υποδέχθηκαν με εγκαρδιότητα οι Εξοχ. Πρέσβεις κυρία Esra Torlu και κ. Γρηγόριος Καραχάλιος.

Το βράδυ παρεκάθησε σε επίσημο δείπνο που παρέθεσε προς τιμήν του ο Σεβ. ΡΚαθολικός Αρχιεπίσκοπος Βίλνιους, στην Αρχιεπισκοπική κατοικία, με τη συμμετοχή των ΡΚαθολικών Επισκόπων της χώρας και του Νουντσίου.

Φωτογραφίες: ortodoksas.lt